

การบริหารงานวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี New Normal Academic Administration in the Schools Under the Secondary Educational Service Area Office Kanchanaburi

วีรวัฒน์ พนาสนธ์¹, มิตรภาณี พุ่มกล่อม²
Veeravat Panason¹, Mitparnee Pumklom²

Received : August 8, 2023; Revised : August 28, 2023; Accepted : October 5, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการและเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี จำนวน 309 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ ตามขนาดสถานศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

¹ บัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี : Graduate. Faculty of Education, Kanchanaburi Rajabhat University

² อาจารย์ประจำ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี : Lecturer. Faculty of Education, Kanchanaburi Rajabhat University.

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ดังนี้ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน และด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ตามลำดับ 2) การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี จำแนกตามขนาดสถานศึกษา ในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการบริหารงานวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ มีการปฏิบัติมากกว่า สถานศึกษาขนาดเล็ก และสถานศึกษาขนาดกลาง

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ, ความปกติใหม่, สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี

Abstract

The research aimed to 1) study and 2) compare the new normal academic administration in the schools under the Secondary Educational Service Area Office Kanchanaburi, classified by school sizes. The sample consisted of 309 teachers in schools under the Secondary Educational Service Area Office Kanchanaburi, obtained by stratified random sampling classified by school sizes. A constructed 5-level rating scale questionnaire with content validity between 0.67-1.00 and reliability of 0.98 was a tool to collect data. The statistics employed for data analysis were percentage, mean, standard deviation. One-way analysis of variance and Scheffe's pair comparison at statistical significance level of .05

The findings were as follows: 1) The new normal academic administration in the schools under the Secondary Educational Service Area Office Kanchanaburi, in

the overall and individual aspect was at a high level, ranking descending order as development of learning processes, followed by development and use of technological media for education. Development and promotion of learning resources promoting and supporting academic work, measuring, evaluating, and transferring learning results and management of teaching and learning in educational institutions 2) The comparison of new normal academic administration in the schools under the Secondary Educational Service Area Office Kanchanaburi, classified by school sizes. It was found that the new normal academic administration of large and extra-large educational institutions were more practice than the small educational institutions and the medium-sized educational institutions.

Keywords: Academic Administration in the Schools, New Normal, the Schools Under the Secondary Educational Service Area Office Kanchanaburi

บทนำ

เนื่องจากการแพร่ระบาดของการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID – 19) อุบัติขึ้นในจีนเมื่อปลายปี 2019 เชื้อไวรัสชนิดนี้ได้ระบาดไปในทุกทวีปของโลก ไม่เว้นแม้แต่ทวีปแอนตาร์กติกาในชั่วโลกได้ ทำให้องค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) ได้ประกาศให้สถานการณ์การระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ (novel coronavirus 2019, 2019-nCoV) เป็น “ภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศ” (Public Health Emergency of International Concern: PHEIC) เพื่อจะบังคับใช้กฎระเบียบต่าง ๆ ได้อย่างเข้มงวด ป้องกันการระบาดและป้องกันไม่ให้อาการรุนแรงไปกว่านี้ ข้อมูลจากกรมควบคุมโรคระบุว่า โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้มีผู้ติดเชื้อทั่วโลกไปแล้วกว่า 221 ล้านคน และคร่าชีวิตผู้คนไปแล้วอย่างน้อย 4.5 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 2.853 เมื่อเทียบกับประชากรโลก และคิดเป็นร้อยละของผู้เสียชีวิตเทียบกับผู้ป่วยทั่วโลกเท่ากับร้อยละ 2.07 ซึ่งการระบาดของโรคโควิด-19 ไม่ใช่แค่วิกฤตการณ์ด้านสาธารณสุขของโลกเท่านั้น แต่ยังนำไปสู่วิกฤตทางเศรษฐกิจและสังคมครั้งรุนแรง

เป็นประวัติการณ์ เพราะไม่ว่าโรคติดต่อชนิดนี้กล้ำกรายเข้าไปในดินแดนหรือประเทศใดก็ล้วนสร้างหายนะต่อภาคสังคม การศึกษา เศรษฐกิจ และการเมือง (ประชาชาติธุรกิจ, 2563)

ในประเทศไทย มียอดผู้ป่วยสะสมกว่า 1,700,000 คน และมีผู้ป่วยเสียชีวิตกว่า 18,000 คน ซึ่งเป็นประเทศที่มียอดผู้ติดเชื้อเป็นอันดับที่ 23 ของโลก (กระทรวงสาธารณสุข, 2564) นับเป็นสถานการณ์ความรุนแรงที่วิกฤติของประเทศไทย ซึ่งมีแนวโน้มของผู้ป่วยจะแพร่กระจายเพิ่มมากขึ้น และกระจายไปทุกจังหวัดอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีปัจจัยเสี่ยงสัมพันธ์กับสถานบันเทิง กิจกรรมรวมกลุ่มงานเลี้ยงสังสรรค์ และแพร่กระจายไปในผู้สัมผัสในครอบครัว กลุ่มเพื่อน และที่ทำงาน การระบาคจึงมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ เช่น มาตรการการกำหนดระยะห่าง (social distancing) เกิดผลกระทบการทำงาน การปิดการคมนาคม การเคลื่อนย้ายคน การปิดเมือง การจัดการแบบเข้มข้นใช้ทั้งกฎระเบียบและกฎหมาย จะกระทบกับผู้คนจำนวนมาก มีคนตกงาน คนหาเช้ากินค่ำ แรงงานรายวันได้รับผลกระทบโดยตรง ผลทางด้านสังคมมีผลกระทบค่อนข้างมาก วิธีการดำเนินชีวิตการจำกัดสิทธิเสรีภาพในบางเรื่อง รวมถึงปัญหาความเป็นอยู่ที่มาจากเศรษฐกิจ การตกงาน การขาดรายได้ ทำให้ชีวิตยากลำบากมากขึ้น ส่งผลถึงครอบครัว สังคม ประเพณีและวิถีปฏิบัติรัฐบาลจึงได้ออกมาตรการด้านป้องกันเพื่อลดโอกาสการแพร่ระบาดของโรคในสถานที่ต่าง ๆ ที่มีความเสี่ยงสูง มีการปิดสถานที่ที่มีความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคเพิ่มขึ้น สถานที่ซึ่งผู้คนมารวมเป็นกิจวัตร เพื่อทำกิจกรรมร่วมกันอาจแพร่เชื้อได้ง่ายแม้จะป้องกันแล้ว ได้แก่ มหาวิทยาลัย โรงเรียนนานาชาติ สถาบันกวดวิชา และทุกสถาบัน ให้ปิดชั่วคราว งดกิจกรรมที่มีการเคลื่อนย้ายคนข้ามจังหวัดของหน่วยงานที่มีคนจำนวนมาก เช่น ค่ายทหาร เรือนจำ โรงเรียน หรือหากจำเป็นต้องเคลื่อนย้าย ต้องมีมาตรการป้องกัน การแพร่ของโรค รวมถึงการจำกัดการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวด้วย ให้ทุกหน่วยงานพิจารณามาตรการเหลื่อมเวลาทำงานและการทำงานที่บ้าน และส่งเสริมให้ใช้ระบบอินเทอร์เน็ต เช่น ประชุมทางไกล โดยให้หน่วยงานราชการทุกหน่วยทำแผนการทำงานจากบ้านและรายงานผลการปฏิบัติต่อศูนย์ฯ และเพิ่มกลไกการกำกับดูแลในระดับพื้นที่มากยิ่งขึ้น (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2564)

ด้านการศึกษาระบบการศึกษาได้เปิดศูนย์บริหารสถานการณ์โควิด-19 กระทรวงศึกษาธิการ (ศบค.ศธ.) เพื่อเป็นศูนย์ดำเนินการร่วมระหว่างหน่วยงานภายใน

กระทรวงศึกษาธิการ บริหารจัดการอำนวยความสะดวกหน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดและในกำกับ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ปกครองและประชาชนในการเปิดเรียนของสถานศึกษา โดยยึดถือและปฏิบัติตามมาตรการการระวัง ป้องกัน ตามข้อกำหนดออกตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 20) ข้อ 1 การห้ามการดำเนินการหรือจัดกิจกรรมหรือที่เสี่ยงต่อการแพร่โรค โดยให้หน่วยงานในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ รายงานสถานการณ์การแพร่ระบาดฯ ของสถานศึกษาในสังกัดเป็นประจำทุกวัน โดยมีข้อมูลที่สำคัญ ได้แก่ ข้อมูลสถานการณ์การติดเชื้อ ข้อมูลการฉีดวัคซีน และข้อมูลการจัดการเรียนการสอน เพื่อใช้ในการวางแผนการดำเนินงานเชิงรุกในระดับพื้นที่ได้อย่างทันสถานการณ์ ให้ความช่วยเหลือหน่วยงาน สถานศึกษาในสังกัดและในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดอย่างเต็มที่ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564) จากสถานการณ์ดังกล่าว ส่งผลให้การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาไม่สามารถดำเนินการ และทำกิจกรรมด้านวิชาการได้ตามปกติ ซึ่งงานวิชาการเป็นกิจกรรมทุกประเภทในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ งานการควบคุมดูแลหลักสูตรการสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกอบรมครู การนิเทศการศึกษา การเผยแพร่งานวิชาการ การวัดผลการศึกษา การศึกษาวิจัย การประเมินมาตรฐานสถานศึกษา เพื่อปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของสถานศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 (เพิ่มเติม) เนื่องจากในห้วงสถานการณ์การแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) รัฐบาลจึงได้กำหนดมาตรการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ซึ่งทำให้สังคมไทยต้องปรับเปลี่ยนชีวิตให้เข้ากับวิถีชีวิตใหม่ (new normal) จึงมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินการให้มีความปลอดภัยทั้งต่อตัวผู้เรียน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ดังนั้นนโยบาย “การศึกษายกกำลังสอง (Thailand Education Eco-System : TE2S) เป็นการศึกษาที่เข้าใจอุปทานหรือความต้องการขาย และตอบโจทย์ ความต้องการซื้อหรืออุปสงค์” เพื่อนำไปสู่ นักเรียนยกกำลังสองที่เน้นเรียนเพื่อรู้ พัฒนาทักษะเพื่อทำ ครูยกกำลังสองที่เน้นเพิ่มคนเก่งมาเป็น

ครู พัฒนาครูในระบบ ห้องเรียนยกกำลังสองที่เน้นเรียนที่บ้าน ถิ่นที่โรงเรียน หลักสูตรยกกำลังสอง ที่เน้นลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ สื่อการเรียนรู้ยกกำลังสองที่เน้นเรียนผ่านสื่อผสมผสานผ่านช่องทางที่หลากหลาย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2564)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาการบริหารงานวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี เพื่อทราบถึงข้อจำกัดหรือกระบวนการบริหารงานด้านวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ และนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางพัฒนากระบวนการในบริหารงานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้เป็นสถานศึกษาแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืนเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันและในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

การบริหารงานวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี ที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกันมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กาญจนบุรี รวมทั้งหมด จำนวน 1,563 คน จากทั้งหมด 29 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี จำนวน 309 คน ซึ่งได้ใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 2 ตอน

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ เพื่อสำรวจสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ ตำแหน่ง ประสบการณ์การสอน วุฒิการศึกษา และขนาดสถานศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี เป็น 6 ด้าน โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 36 ข้อ

2.2 คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ชนิด 5 ระดับ จำนวน 36 ข้อ ข้อคำถามทุกข้อได้ผ่านการตรวจสอบจากคณะกรรมการควบคุมการค้นคว้าอิสระและผู้ทรงคุณวุฒิตามขั้นตอนอย่างสมบูรณ์ โดยวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกลับกลุ่มพฤติกรรม (index of item objectives congruence: IOC) พบว่า ข้อคำถามมีค่าดัชนีสอดคล้องเท่ากับ 0.67 จำนวน 4 ข้อ ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 จำนวน 32 ข้อ และนำไปทดลองใช้ เพื่อหาความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืน 309 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์การแจกแจงความถี่ และร้อยละ

4.2 การวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จำแนกเป็นรายชื่อ รายด้าน และรวมทุกด้าน

4.3 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี สามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทุกด้านเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน และด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

2. การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ในภาพรวม พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นั่นคือ สถานศึกษาขนาดใหญ่ สถานศึกษาขนาดกลาง และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ มีการปฏิบัติมากกว่าสถานศึกษาขนาดเล็ก เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ พบว่า การบริหารงานวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ มีการปฏิบัติมากกว่า สถานศึกษาขนาดเล็ก และสถานศึกษาขนาดกลางมีการปฏิบัติมากกว่า สถานศึกษา

ขนาดเล็ก ส่วนรายด้าน พบว่า ระหว่างสถานศึกษาขนาดเล็กกับสถานศึกษาขนาดกลาง สถานศึกษาขนาดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับสถานศึกษาขนาดกลางกับสถานศึกษาขนาดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนสถานศึกษาขนาดใหญ่กับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลและสรุปผล

ผลการวิจัย เรื่องการบริหารงานวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี ในภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก สถานศึกษาขนาดกลาง สถานศึกษาขนาดใหญ่ และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ซึ่งปัจจัยที่สถานศึกษาแต่ละที่จะปฏิบัติได้มากทุกด้านนั้น อาจขึ้นอยู่กับความร่วมมือของผู้บริหาร บุคลากร และชุมชน ตามบริบทของสถานศึกษา โดยผลของการวิจัยในครั้งนี้เห็นได้ชัดว่าสถานศึกษาทุกขนาด มีการปรับตัวให้เหมาะสมกับการดำเนินงานภายใต้ความปกติใหม่ เห็นได้จากบุคลากรในสถานศึกษาที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น สร้างโอกาสให้ชุมชนในพื้นที่บริการสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาได้ทุกที่ และการบริหารงานวิชาการในด้านต่าง ๆ ที่มีการพัฒนาและปรับตัวอยู่ตลอดเวลา ดังที่ อัจฉราภรณ์ พลรักษา (2555, หน้า 21) ได้ให้ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การดำเนินงานในภารกิจทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพิ่มส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยงานด้านหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้งาน การเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล งานนิเทศการสอน งานจัดสื่อการเรียนการสอน งานห้องสมุด งานวางแผนการศึกษา งานประชุมอบรมทางวิชาการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ และสังคม ดังนั้นในการบริหารงานวิชาการ

แบบความปกติใหม่ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่สถานศึกษาต้องปรับกระบวนการการบริหารงานวิชาการ คือ สถานศึกษาสามารถดำเนินกิจการด้านวิชาการในแต่ละด้าน แม้สถานศึกษาไม่ได้อยู่ในสถานการณ์ปกติอย่างที่เคยเป็น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวิทย์สิน ไชยอัษฎาพร (2565) ได้วิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสงขลา เขต 3 พบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูสุนทรสุตกิจ อรุณ ฐิตมโน (2565) ได้กล่าวว่า ในช่วงที่สถานการณ์โควิด-19 ระบาด การเปลี่ยนให้ทุกๆ ที่กลายเป็นโรงเรียน เพราะการเรียนรู้ยังต้องดำเนินอยู่แม้นักเรียนไม่สามารถไปโรงเรียนตามปกติ การเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ต้องมีการปรับเปลี่ยนอีกครั้ง การเรียนรู้จะทำได้ดีเมื่อมีการเผชิญหน้า แต่เมื่อมีสถานการณ์โควิด-19 เกิดขึ้น การเรียนการสอนในยุคฐานวิถีชีวิตใหม่ ครูจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ คือ ทักษะสำคัญที่ทุกคนจะต้องมีติดตัว การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ จำพวก คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สื่อสารและพจนานุกรมรูปแบบต่างๆ ล้วนเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อที่จะได้เปิดโลกกว้าง ผ่านการสื่อสารออนไลน์ เรื่องของทักษะการใช้เทคโนโลยีและทักษะการสอนใหม่ๆ ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องที่สำคัญและเปลี่ยนแปลงไปจากยุคสมัยเก่าค่อนข้างมาก ถึงเวลาแล้วที่การเรียนการสอนในยุคฐานวิถีชีวิตใหม่ ที่ต้องปรับตัวให้ก้าวทันโลก ไม่ใช่ย่ำอยู่กับที่ เพราะยิ่งโลกก้าวไปได้รวดเร็วเท่าไร ผู้ที่ปรับตัวช้าก็ยิ่งล้าหลังเท่านั้น คงไม่มีครูคนใดอย่างจะเห็นนักเรียนของตัวเองล้าหลังคนอื่น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

1.1 ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยภาพรวมของโรงเรียนมัธยม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนของแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างกันไปตามขนาดของโรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่อาจมีความพร้อมทรัพยากรด้านต่างๆ มากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์ใจ พุฒจิตร์ส (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการภาค 1 พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูสุนทรสุตกิจ อรุณ ฐิตมโน (2565) ได้ศึกษาเรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายการ

เรียนการสอนในยุคฐานวิถีชีวิตใหม่ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด

1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยภาพรวมของโรงเรียนมัธยมมีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาแต่ละสถานศึกษามีการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ และจัดการเรียนการสอนพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรี รินศรี (2564) ได้ศึกษา เรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ลำปาง เขต 3 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวิทย์สิน ไชยอัษฎาพร (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน โดยภาพรวม ของโรงเรียนมัธยมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาแต่ละขนาดจัดทำ และพัฒนาเครื่องมือเพื่อการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ให้สอดคล้องกับ ความ ปกติใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกันยา ดลสถิต (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงาน วิชาการของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ผลวิจัยพบว่า ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาเฟียต สัตยดำรง (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตวัน กระบี่ พบว่า ตามความคิดเห็นของ ครูผู้สอน การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ โดยภาพรวมของโรงเรียนมัธยม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่ มีสถานที่และอุปกรณ์ที่เอื้อ ต่อการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ของผู้เรียนได้ทุกที่ทุกเวลา มีเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างบ้านกับ สถานศึกษา สถานศึกษากับสถานศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกัน ส่งเสริมให้ครูและนักเรียน

เข้าถึงแหล่งเรียนรู้ภายใน และภายนอกสถานศึกษาได้ทุกที่ทุกเวลา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เมตตา ภัทรภรณ์ไพบูลย์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 ผลวิจัยพบว่า ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาเพียต สัตยดำรง (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา มัธยมศึกษาต้ง กระบี่ พบว่า ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ โดยภาพรวมของโรงเรียนมัธยม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาในปัจจุบันส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางด้านวิชาการในสถานศึกษา และศึกษาความต้องการของชุมชน เปลี่ยนสถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการในการแสวงหาความรู้ และบริการชุมชนในยุคความปกติใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2550) ได้บัญญัติถึงหลักการบริหารจัดการศึกษาในรูปแบบ ขององค์คณะบุคคลหรือคณะกรรมการทั้งระดับส่วนกลางและในระดับส่วนท้องถิ่น ทำให้การมี ส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารและจัดการศึกษาในรูปแบบคณะกรรมการและให้ผู้บริหาร สถานศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ แจ่มใส กรมรินทร์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่า ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.6 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยภาพรวมของโรงเรียน มัธยมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญด้านเทคโนโลยี ซึ่งเหมาะกับการจัดการเรียนรู้แบบความปกติใหม่ สร้างความตระหนักให้บุคลากรในสถานศึกษา เห็นความสำคัญของการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการผลิต และใช้สื่อ เทคโนโลยี จัดอบรม พัฒนา การใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้กับครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ มยุรี รินศรี (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3 พบว่า ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาเพียต

สัตย์ดำรง (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาตวันกร กระบี่ พบว่า ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาโดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่า การบริหารงานวิชาการภายใต้ความ ปกติใหม่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ มีการปฏิบัติมากกว่าการบริหารงานวิชาการ ภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็กสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ สถานศึกษาขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ มีความพร้อมมากกว่าในทุกด้าน เช่น ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็กมีทรัพยากรน้อย กว่าในทุกด้าน ทำให้การปฏิบัติในแต่ละด้านมีความจำกัด จึงทำให้การบริหารงานวิชาการภายใต้ ความปกติใหม่ในสถานศึกษาขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ แตกต่างจากการบริหารงานวิชาการภายใต้ ความปกติใหม่ในสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็ก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกัญยา ดลสถิต (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยโรงเรียนขนาดใหญ่ มีการบริหารงานวิชาการมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เมตตา ภัทราภรณ์ไพบูลย์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 พบว่า โดยภาพรวม จำแนกตาม ขนาดสถานศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มี แหล่งเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา พบว่า สถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดกลาง กับสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดใหญ่ พิเศษมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ปัจจุบันสถานศึกษาที่มี ขนาดต่างกัน มีความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านผู้เรียน จะต่างกัน

ไปด้วย เนื่องจากการได้รับการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ จะคำนึงถึงขนาดของโรงเรียนเป็นปัจจัยหลัก ทำให้สถานศึกษาที่มีขนาดเล็กได้รับการสนับสนุนทรัพยากรจำเป็นน้อยลงตามไปด้วย ส่งผลให้การปฏิบัติในการบริหารงานวิชาการแบบความปกติใหม่ อาจปฏิบัติได้ไม่เท่าเทียมกัน บางสถานศึกษา อาจมีการบริหารงาน ทั้ง 4 ฝ่าย ในรูปแบบเดิม ๆ ซึ่งไม่ตอบรับกับความปกติใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เมตตา ภัทรภรณ์ไพบูลย์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับวิจัยของ ดุษฎี บุญกระพือ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในฝัน อำเภอบ้านบึง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี ควรมีการสนับสนุนการบริหารงานวิชาการในแต่ละด้าน ให้กับโรงเรียนขนาดเล็ก และขนาดกลาง มากขึ้น

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมและสนับสนุนด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้แก่บุคลากรในสถานศึกษา เพื่อรองรับสถานการณ์ความปกติใหม่ในอนาคต

1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาควรมีแผนรับมือในสภาวะฉุกเฉินที่ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้ในรูปแบบปกติ เพื่อให้ความปกติใหม่ในอนาคตไม่กระทบต่อการบริหารงานวิชาการ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดความปกติใหม่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี

2.2 ควรศึกษาทักษะการบริหารงานวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี

2.3 ควรศึกษารูปแบบการบริหารงานวิชาการภายใต้ความปกติใหม่ในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้
คณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ตามกฎกระทรวง กำหนด
หลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550.
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2564). นโยบายและจุดเน้น ของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ
พ.ศ. 2564 (เพิ่มเติม). [Online]. <http://www.reo13.moe.go.th/index.php/2020-01-14-09-22-19/110-2564>
- แจ่มใส กรมรินทร์. (2556). การบริหารจัดการการเรียนการสอน ภายใต้สถานการณ์ COVID-19.
การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- ดุขฎิ บุญกระพือ. (2556). การใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา. วารสารวิชาการ, 8(1),
27-31.
- ประชาชาติธุรกิจ. (2563). ภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศ ที่ WHO เพิ่งประกาศ
คือ อะไร สำคัญอย่างไร. [Online]. [https://www.dmh.go.th/news-](https://www.dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=30178)
[dmh/view.asp?id=30178](https://www.dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=30178)
- พิมพ์ใจ พุดจตุรัส. (2562). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: แฮส
ออฟเคอร์มิสท์.
- พระครูสุนทรสุตกิจ อรชุน จิตมโน. (2565). ข้อเสนอเชิงนโยบายการเรียนการสอนในยุคฐานวิถี
ชีวิตใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหาร
การศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- มยุรี รินศรี. (2564). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 3. การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2564). มาตรการที่สำคัญต่อโรคโควิด 19 ที่มีผลต่อวิถีใหม่. [Online]. <https://learningdq-dc.ku.ac.th/course/?c=1&l=2>
- เมตตา ภัทรารณไพบูลย์. (2556). การศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วริทธิ์สิน ไชยอัษฎาพร. (2565). การจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- สุกัญญา ดลสถิต. (2556). การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตเทศบาลเมืองตราด จังหวัดตราด. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วริทธิ์สิน ไชยอัษฎาพร. (2565). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- อัจฉราภรณ์ พลรักษา. (2555). การดำเนินงานบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอำเภอนางรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- อาเฟียต สัตยดำรง. (2565). การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.